

Vpišite se
v KPI!

Dokument Tajništva KPI o XXII. kongresu KP SZ

Objavljamo besedilo dokumenta o XXII. kongresu KP SZ, ki ga je po pooblastitvi Vodstva odobrilo Tajništvo KPI.

Sklepi XXII. kongresa Komunistične partije Sovjetske zveze in teoretično-politični problemi, o katerih se je razpravljalo na tem kongresu, s sprožili široko in živahno diskusijo v partijskih organizacijah in v demokratičnem gibanju.

Ta diskusija je dokaz važnosti sklepov kongresa, večnega zanimanja tovarišev, volje, da se ideološko politično učvrsti ter še naprej napreduje.

Tematika te diskusije so temeljni cilji:

1) nujnost, da se v celoti objasni ljudskim množicam pomen in veličino sklepov XXII. kongresa, odboj napade razrednih naravnih in revizionističnih struj, premaga sektaški prepričanje, poveže pričakovanja in širokega mnenja in širokih demokratičnih množic s problemi komunističnega gibanja in s politiko naše partije;

2) izsleditev novih problemov, ki se postavljajo pred delavsko in demokratično nacionalno in mednarodno gibanje;

3) ustvaritev novega zalega v ideološki in politični enotnosti, razvoju enotne iniciative partije, povečanje njenega vpliva, politične in organizacijske utrditve ter obnove.

Diskusija se mora vršiti v duhu najširše samokritike. Najati mora iz velikih dohodkov partije. Izslediti morajo tudi napake, pomanjkljivosti in šibkosti. Pokazati mora pot k pozitivnim in konstruktivnim rešitvam naših problemov, ki stoje pred nami. Te rezultate bomo lažje dosegli, če bomo odločno obrnili obrekovalne in razpadne tendence, penetracijo in vplive socialdemokratskih stališč, vse oblike ustopenja od temeljnih načel, ki so osnova enotnosti, razvoja in borbe naše partije.

Centralni komite, ki se bo ustal v decembru in preučil stanje organizacije v zvezi s kampanjo za včlanjevanje in rekrutacijo, bo povzel svoje zaključke sedanje diskusije, v kolikor se bodo nanašali na cilje sedanjega gibanja.

XXII. kongres KP SZ je bil posebno važen predvsem zato, ker je odobril program prehoda k izgradnji komunistične družbe.

Sovjetski narodi so pod vodstvom Komunistične partije, kljub velikim težavam in bojem proti močnim sovražnikom, zgradili novo, socialistično družbo. Odprli so pot izgradnje sistema socialističnih držav, ki je spremenil ustroj sveta in dal močan impulz osvobodilnim gibanjem zatiranih narodov.

Danes si sovjetski narodi, na temelju svojih pridobitev in doseženih uspehov, postavljajo nalogo, da v prihodnjih dvajsetih letih zgradijo tehnične in materialne osnove komunistične družbe. V tej družbi bodo vsi ljudje svobodni in enaki. Vsakdo bo delal po svojih sposobnostih in prejemal to kar potrebuje za življenje. Je to zares velika naloga, saj gre za izgradnjo enakopravne družbe, ki bi imela visoko življenjsko raven, kakršna je komunistična družba.

Za doseg tega cilja je potreben predvsem neprestan postopni razvoj vseh proizvodnih sil. Zato bo v prihodnjih dvajsetih letih sovjetska industrijska proizvodnja šestkrat večja od današnje, ki je za proizvodnjo Združenih držav Amerike največja na svetu. Kmetijstvo bo premostilo vse težave in zakasnitve ter zagotovilo proizvodnjo, ki bo tri in pol krat večja od današnje.

Ta program bo uresničen že v sedanji fazi socialistične ekonomije v ZSSR. In uresničen bo v celoti in na povsem nov način, z znižanjem cen in povišanjem proizvodnosti, izkoriščanjem virov tehnike, znanosti, iznajdljivosti in ustvarjalne sposobnosti delavskih množic. Vzporedno s tem napredkom se bo že v prvih desetih letih delovni čas znižal na šest ur dnevno, v drugem desetletju pa se bo ta še nadalje znižal.

Program predvideva, da se bodo že v prvem desetletju povečale količine blaga in služnosti predvsem pa zgraditev stanovanj, ki jih kljub pospešeni gradnji v zadnjih letih, še vedno primanjkuje. Plače se bodo naglo povešale tako, da bodo čez dvajset let stvarni dohodki delavcev dosegli raven, ki bo tri in pol krat višja od sedanje.

Socialne služnosti, zdravniško-sanitarno skrbstvo, oskrba otrok v otroških ustanovah, brezplačne občinske služnosti itd.) to je tisti del narodnega dohodka, ki se deli članom družbe, ne glede na količino in kakovost njihovega dela, na osnovi njihovih potreb, bodo postopoma povečane. Za doseg dejanske enakopravnosti žena bodo sprejeti novi ukrepi za olajšanje njihovega dela, izboljšanje organizacije družinskega življenja, vzgoje detinstva in mladine.

Ti in drugi cilji nedvomno predstavljajo veliko, zapleteno in težko uresničljivo nalogo. Uresničitev te naloge je ne le odvisna od ohranitve miru, marveč zahteva primeren, nov in izviren razvoj politične in teoretične laboracije, povečanje ustvarjalne iznajdljivosti vse partije in delavskih množic, razširitev socialistične demokracije, velike spremembe v nastrojih, nov idejni zalet in izredno revolucionarno intenzivnost.

KP SZ in sovjetski narodi so v prvih šestdesetih letih sedanjega stoletja dokazali, da znajo uresničiti programe, ki so si jih postavili. Zlasti napredek, ki je bil dosežen v zadnjih letih na področju gospodarstva, popravljanja napak, obnavljanja organizacije proizvodnje, na

(Nadaljevanje na 2. strani)

ga dela, na osnovi njihovih potreb, bodo postopoma povečane. Za doseg dejanske enakopravnosti žena bodo sprejeti novi ukrepi za olajšanje njihovega dela, izboljšanje organizacije družinskega življenja, vzgoje detinstva in mladine.

Ti in drugi cilji nedvomno predstavljajo veliko, zapleteno in težko uresničljivo nalogo. Uresničitev te naloge je ne le odvisna od ohranitve miru, marveč zahteva primeren, nov in izviren razvoj politične in teoretične laboracije, povečanje ustvarjalne iznajdljivosti vse partije in delavskih množic, razširitev socialistične demokracije, velike spremembe v nastrojih, nov idejni zalet in izredno revolucionarno intenzivnost.

KP SZ in sovjetski narodi so v prvih šestdesetih letih sedanjega stoletja dokazali, da znajo uresničiti programe, ki so si jih postavili. Zlasti napredek, ki je bil dosežen v zadnjih letih na področju gospodarstva, popravljanja napak, obnavljanja organizacije proizvodnje, na

(Nadaljevanje na 2. strani)

Proslava Oktobrske revolucije na Rdečem trgu v Moskvi

Sovjetski narodi želijo mir. Mir želi tudi sovjetska vlada. Le v miru bo Sovjetska zveza lahko uresničila velikanski načrt, ki je bil odobren na XXII. kongresu KP, to je program prehoda od socialistične v komunistično družbo. (Na sliki: pogled na veličastno manifestacijo na Rdečem trgu v Moskvi.)

Enotnost sindikalnih organizacij se ustvarja z bordo delavskih množic

Govor tov. Novelle na kongresu Svetovne sindikalne zveze v Moskvi

V Moskvi se vrši 5. kongres Svetovne sindikalne zveze. Na kongresu je zbranih okrog 4000 delegatov in opazovalcev iz 80 držav. Navzoči so tudi jugoslovanski sindikati in sicer kot opazovalci.

Kongres je otvoril glavni tajnik SSZ tov. Novella. V njem je obravnaval probleme sindikalne borbe, pozdravil boje alžirskega, kongskega, angolskega in kubanskega ljudstva proti kolonializmu ter opozoril na napačnost zahodnonemškega militarizma.

V sredo je imel tov. Novella daljši govor na kongresu. V njem je obravnaval številna vprašanja, ki se tičejo sindikalnih organizacij in delavskih bojev v svetu. Govoril je v svojstvu generalnega tajnika CGIL.

Med drugim je tov. Novella poudaril, da je velika stavka, ki jo je razglasila CGIL julija 1960, preprečila

žav pri poizkusih, da bi si priboril privilegije v deželah, ki so se pred kratkim otresle kolonialistične naodblasti. Sindikati so dolžni, da se proti tem poizkusom odločno borijo. To nalogo je treba postaviti v mednarodni okvir.

Teren za sindikalni borbo in za akcijsko enotnost v deželah, ki so se šele pred nedavnim otresle kolonialističnih okov, ni samo v siromaštvu temveč in predvsem v odporu zavesti delavstva proti novim in najbolj rafiniranim sistemom izkoriščanja in podrejanja kakor tudi v naraščajočih zahtevah delavstva za izboljšanje njihove življenjske ravni.

Ločenost na sindikalnem področju je zelo škodljiva tudi v borbi za mir, ki je zlasti v kapitalistični Evropi zelo nujna. Delavski razred v Italiji je v tej borbi dosegel lepe rezultate, toda ni storil še dovolj.

V nadaljevanju svojega govora je tov. Novella obravnaval probleme Svetovne sindikalne zveze. Med drugim je poudaril:

Politika Svetovne sindikalne zveze za enotnost, mora biti bolj dosledna in bolj pogumna. Treba je storiti mnogo več za to, da bodo milijoni delavcev, ki sledijo tako imenovanim «svobodnim sindikatom» hodili po poti, ki je drugačna od one, ki jo kažejo voditelji omenjenih sindikatov, saj gre za konkretne cilje in pobude, ki zanimajo tudi te množice delavcev Prav zato pa ni primeren načrt akcijskega programa, ki bi bil enak za vse dežele.

Danes je na svetu mnogo naprednih in revolucionarnih sindikalnih organizacij, avtonomnih ali pa včlanjenih v takoimenovane «svobodne sindikate», ki akcijam na taki osnovi ne morejo slediti. Zahtevati, da bi prišlo do akcijske enotnosti z organizacijami, ki niso včlanjene v Svetovno sindikalno zvezo na tej podlagi niso stvarne. Razvoj politike dosledne akcijske enotnosti zahteva drugačne prijeme.

(Nadaljevanje na 5. strani)

Dokument Tajništva KPI

(Nadaljevanje s 1. strani)

predek v načinih dela in vodenja, predstavljajo izhodišče za rešitev obsežnega programa.

Z odobritvijo tega programa, ki uvaja nov vsebinski činitelj tudi v primerjavi z XX. kongresom, se povezuje cilj komunistične družbe s sedanjimi pogoji s sedanjim delom in sedanjimi boji prek številnih objektivnih delnih in vmesnih ciljev. Na ta način se ideali družbe, v kateri se postopoma odpravljajo razlike in nasprotstva med razredni in narodi, med mesti in podeželjem, med fizičnim in intelektualnim delom, med socialnimi pogoji mož in žena, ko se vojna lahko za vselej izloči iz življenja človeštva in ko postopoma odpada država kot vsiljena oblast, začenejo konkretizirati in izhajati iz kraljestva utopije, trde preiskušnje, znanstvenega predvidevanja in se praktično začenejo uresničevati.

2. S tem programom sta tesno združeni politika miru in borba za mir, ki imata v sedanjih pogojih skupen cilj t.j. preprečitev nove vojne, ki bi prav gotovo uničila človeško civilizacijo. Politika miru in borba za mir hočeta preprečiti izbruh vojne in to na edini način, ki je danes mogoče, to je z uresničenjem velike spremembe sedanjega mednarodnega reda in z uveljavitvijo režima mirnega sožitja. Režim mirnega sožitja mora temeljiti na načelih recipročnega spoštovanja in sodelovanja, ne vmešavanja v notranje zadeve drugih držav, priznanja in spoštovanja suverenosti, neodvisnosti in ozemeljske celovitosti držav, ter reševanja mednarodnih sporov brez vojnih posegov. Korenita sredstva za zagotovitev trajnega miru so popolna in splošna razorožitev pod strogim mednarodnim nadzorom, predvsem pa prepoved in uničenje vsega atomskega orožja.

XXI. kongres je potrdil in še bolj preciziral temeljne teoretične teze, ki so bile formulirane na XX. kongresu, po katerih je poglavitni problem sedanjega časa problem miru in problem vojne in da vojna danes ni več nezogibna. Imperializem, ki je po svoji naravi napadalna, grozi človeštvu s termonuklearnim vojno. Toda imperializem danes ni več dominantna sila na svetu, zato ne more več počinjati kar hoče. Toda v borbi proti imperializmu so potrebni skupni napor močnega socialističnega tabora, miroljubnih ne socialističnih držav, mednarodnega delavskega razreda in vseh tistih, ki se bijejo za stvar miru. Skupni napor lahko prepreči novo svetovno vojno.

Naraščajoča superiornost sil socializma nad silami imperializma, sil miru nad silami vojne, ustvarja položaj, v katerem obstaja stvarna možnost, da bo še pred popolno zmago socializma na svetu in kljub obstoju kapitalizma na enem delu sve-

ta, prišlo do izključitve vojne iz življenja družbe. Zmaga socializma na vsem svetu pa bo dokončno odstranila vzroke vsake vojne. Odpraviti vojno in za vselej ohraniti mir v svetu je zgodovinsko poslanstvo komunizma.

XXII. kongres je ponovno potrdil, da je koeksistenca osnova za mirno kompeticijo med socializmom in kapitalizmom v svetovnem merilu. Ta kongres je ponovno potrdil da koeksistenca ustvarja ugodnejše pogoje za razvoj ekonomske in politične izgradnje socialističnih dežel, za boje delavskega razreda v kapitalističnih deželah, za osvobodilno borbo narodov kolonialnih in odvisnih dežel. Borba za mir in za režim mirne koeksistence in kompeticije omogoča diferenciacije buržoazije in imperialističnega kroga; omogoča izoliranje in premaganje sil oltrancistične vojne, ki so najbolj reakcionarne in agresivne sile.

XXII. kongres je dal tudi takojšen politični doprinos za mednarodno pomiritev s tem, da je formuliral točne predloge, ki dajejo zapadnim vesilam možnost, da pristopijo k pravičnemu reševanju zelo resnih in nujnih problemov, kot je n.p.r. nemški problem, in ki so vzrok sedanje nevarne mednarodne napetosti.

Spričo zaostravanja neresljivih, organskih protislovij kapitalizma in imperializma, ki sta nesposobna, da bi rešila probleme ekonomskega razvoja, demokracije, socialnega in civilnega napredka ter miru, je XXII. kongres KP SZ predložil program politike miru, pravičnosti, svobode, civilnega in demokratičnega napredka ter bratstva med ljudmi in narodi.

3. Program XXII. kongresa KP SZ ni senznam vabljivih brezplačnih obljub. To je program borbe za nadaljnji revolucionarni razvoj.

Borba, ki se je začela na XX. kongresu in ki jo je ponel naprej XXII. kongres proti napakam preteklosti, ki so povezane s kultom Stalinove osebnosti in borba proti dogmatičnim in konservativnim odporostim, ki so se postavile proti preokretu XX. kongresa, ki so zavirale in zavirajo popolno uresničitev politike, ki je izšla iz tega kongresa so del današnje revolucionarne napetosti. Pogumna obsodba teh napak in odklonov, resna in celo neusmiljena kritika in samokritika ne morejo biti ločene od politične linije prehoda v komunizem in od borbe za mir.

4. KPI je pred petimi leti takoj pozdravila XX. kongres kot velik dogodek, ki ima namen utrditi in razviti ne le sovjetsko družbo temveč vse mednarodno delavsko gibanje. V sklepih tega kongresa je naša partija našla potrditev svoje politične linije, svoje borbe za socializem. V teh sklepih je KPI našla potrditev svoje

poti, ki odgovarja nacionalnim pogojem, v njih je dobila impulz za popravo napak, za poglobitev in boljše izdelavo svoje politike, z uvedbo potrebnega delovanja za obnovo in utrditev.

V vseh teh letih si je KPI stalno prizadevala, da bi dala aktiven doprinos tudi v mednarodnih odnosih med komunističnimi partijami. Podpirala je uveljavljanje zgodovinskih sklepov XX. kongresa danes pa izražava svojo solidarnost s sklepi XXII. kongresa, ki potrjujejo in razvijajo vse teze XX. kongresa in dajejo nov doprinos napredovanju mednarodnega komunističnega gibanja.

II.

5. Na XXII. kongresu KP SZ je bila obsojena skupina voditeljev sovjetske partije in države, ki so zasidrani na konservativnih stališčih odklanjali linijo obnove in politiko, ki jo je določil XX. kongres. Ta skupina je zavirala uresničevanje sklepov XX. kongresa. Kot frakcija je skušala z udarom menjati vodstvo partije in tako razveljaviti sklepe XX. kongresa. Zato je XXII. kongres pravilno ravnal, ko je obsodil frakcijsko dejavnost te skupine, ki jo je izrekel kongres proti tej skupini, je zelo jasna in mi jo odobravamo brez pridržkov.

Bolj na splošno je treba upoštevati stališče, da ni mogoče postavljati takih nalog kot so one, s katerimi se konkretizira program prehoda v komunizem, ne da bi bil istočasno spremljen ustroj in nadstroj in ne da bi prišlo do sprememb metod vodenja in delovanja partije, sindikatov, sovjetov in vseh organov sovjetske demokracije; do sprememb in prilagoditve povezave partije z močnicami; do sprememb načinov, s katerimi partija vrši vodilne funkcije v odnosih z državnimi in socialnimi organizmi in to v fazi, ki mora biti faza ekspanzije socialistične demokracije in ustvarjalnih iniciativ množic. Vse to je nujno zahtevalo in zahteva odločno borbo proti težki dediščini političnega odpora, birokratizma in dogmatizma. Vse to je zahtevalo razbitje, ki je omogočilo začetek obnovitvenega procesa.

V luči te nujnosti razumemo kakaj je prišlo do ponovnih in hudih obsodb metod vodenja in vladanja, ki so se uveljavile za časa Stalina in ki so privedle do odprave kolektivnega značaja vodenja, do osredotočenja vodstva v Stalinovih rokah, do onemogočenja vsake možnosti teoretične elaboracije, do pristranstva in tragičnih kršitev socialistične elaboracije, do pristranstva in tragičnih kršitev socialistične zakonitosti. Te zgrešene in nedopustne metode so po eni strani povzročale vedno hujša protislovja med vsebino in temeljnimi demokratičnimi osnovami nove družbe, sloneče na so-

cialistični ekonomiji in oblasti sovjetov, po drugi strani pa so zgrešene metode omogočale, da je vodstvo ravnalo na avtoritaren in izsiljiven način, kar se je manifestiralo zlasti na vrhu partije in države. Vse to je zaviralo sleherni razvoj socialistične demokracije, ideološko in kulturno ustvarjanje ter je povzročalo vedno večje težave v izgradnji nove družbe.

Razkrinkanje in obsodba teh napak in metod ni potrebna samo zaradi postavitve neprehodne pregrade proti njim ampak predvsem za to, da se razbije tisto, kar zavira razvojni napredek sovjetske družbe.

Toda to vprašanje se ne more izrpati samo z obsodbo napak, ki jih je zagrešil Stalin, kateremu pa se po drugi strani daje priznanje za nesporne zasluge, kajti to vprašanje je mnogo širše in zelo zapleteno. Danes se postavlja vprašanje, kako je bilo mogoče, da je prišlo pri gradnji socialistične družbe do tako hudih napak in deformacij in ali je mogoče jamčiti, da se kaj takega ne bo več ponovilo. Potrebno je torej da posežemo globlje. Potrebno je raziskati objektivne pogoje in postopek izgradnje prve socialistične družbe v Rusiji; pogoje in načine, v katerih je prišlo do teh deformacij ter metode izgradnje socializma v eni sami deželi. Zahteva po taki poglobljeni in zgodovinski preučitvi ne prihaja samo iz zgodovinskih koristi temveč tudi in predvsem iz točnega političnega razloga, kajti množice komunistov, delavcev in demokratov, ki so jih huda razkritja močno prizadela, zahtevajo izčrpno objasnitev.

Postavitve napak in deformacij v okvir zgodovinske rekonstrukcije dobe, ki je bila doba velikih bojev, junaštva, pridobitev in odločilnih zmag za obrambo in napredek človeške civilizacije ne sme pomeniti opravičevanja napak in grdobij, ki nimajo ničesar skupnega z neizbežnimi ostrinami revolucionarnega razvoja, katerega so v resnici zavirale.

6. Gotovo je, da bi poglobitev teh vprašanj zahtevala pozornost preučitev pogojev in načinov, v katerih se je v prvih letih izvajala gradnja temeljev socializma in to je naloga sovjetskih tovarišev, ki bi v prvi vrsti lahko dali večji doprinos. Na vsak način pa že danes lahko naredimo nekatere splošne ugotovitve, četudi s primerno previdnostjo.

Komunistična partija Sovjetske zveze je prej pod vodstvom Lenina in kasneje pod vodstvom Stalina uresničila nekatere velike in zgodovinske izbire ter določila smer, ki je bila odločilna za gradnjo in zmago socializma, za poraz fašizma in obrambo miru. Zgodovina je že potrdila veljavnost teh izbir in temeljnih usmeritev kot so vstaja in prevzem oblasti, sistem sovjetov kot osnove nove države, gradnja socia-

lizma v eni sami deželi, ker so bile poražene revolucije ali poskusi revolucij v Srednjehozadni Evropi itd.

Vrsta zahtev, ki so nastale iz ostrine razredne borbe v notranjem in v mednarodnem merilu, so vsilile boljševiški partiji železno osredotočenje oblastvenega vodstva, da je kljubovalo najprej reakciji, državljanski vojni in imperialističnemu napadu in kasneje, po obdobju NEP, ko se je postavljala zahteva prehoda v naslednjo fazo razredne borbe za preprečitev obnove kapitalizma in za napredovanje pri gradnji novih ekonomskih socialističnih osnov, to je zgraditve velike socialistične industrije, kolektivizacije kmetijstva, priprav in uresničitev prvih petletnih načrtov. Vse to je nujno povzročilo borbo proti levičarskim in proti desničarskim odklonom, po prerani smrti Lenina pa je povzročilo ostro borbo za enotnost, ciljev, akcij in vodstva. Potrebno bi bilo temeljito preučiti in dognati ali je že v tej fazi mogoče iskati prve pojave tendenc, ki so združene s posebnimi Stalinovimi značilnostmi, v določenem trenutku privedle do prevladanja birokratskih aparatov v partiji in državi ter do reševanja problemov, ki niso bili normalni za proletarsko demokracijo, prek sklepov, ki so prihajali z vrha, t.j. iz vrst skupine, ki se je vedno bolj zoževala.

Priznati je treba, da so velike politične preureditve morale nujno privedi do skrajne napetosti vseh proletarskih, ljudskih in narodnih sil, predvsem v izrednem svetovnem položaju, v katerem je Sovjetska zveza prva in edina država gradila socializem. Toda vseeno je mogoče iskati napako v tem, da zavest o nujnosti centralizacije vodenja ni bila vedno združena z zavestjo, da ta centralizacija ne mora biti ločena od razvoje proletarske demokracije. Centrizem in demokracija v revolucionarnem gibanju nista antitetična ampak da se recipročno krepi. Dejanjsko se je zgodilo, da so se tudi potem, ko so bili premosteni najbolj trdi časi pri socialistični gradnji, še nadalje ohranile izredne oblike vodenja in da so se te oblike kasneje še bolj postrojile žile in teoretizirale. Pravična in utemeljena borba proti trockistični in desničarski opoziciji se je tedaj degenerirala. Odpravljene so bile vse oblike kolektivnega političnega delovanja. Vedno bolj se je uveljavljalo pretirano povečevanje uspehov, formalno koncepcijo o monolitnem značaju partije in kult osebnosti. Vse to je bilo tem bolj hudo, ker se je dogajalo po uspešni izpolnitvi prvega petletnega načrta, ko je bila ustvarjena velika socialistična industrija in uresničena — četudi s preveliko naglico in z napakami — preobrazba socialnega ustroja na deželi. Novo obdobje je povzročilo vrsto pojavov

objektivnih težav in konfliktov. Če bi bile te kontradikcije in težave odkriti priznane bi bile učinkovito vplivale na delavske množice in jih silile k reševanju analog z zavestno iniciativno sijo.

Posledice teh napak so znane. Zlasti huda je bila tendenca, da so vse težave nastajale zaradi sabotaže zaradi delovanja razredno sovražnika in protirevolucionarnih skupin. Tako tendenco je kasneje teoretično razlagal Stalin v svoji zgrešeni tezi o večanju razredne borbe vzporedno z napredovanjem socializma. Tako je prišlo do tega, da ni bilo nobene meje v borbi, ki je bila sicer potrebna proti sabotažam, ki jih je povzročila sovražnik. Prav tako ni bilo več nobene razlike med dobrim in slabim, med varšim in poštenim državljanom, med saboterjem sovražnikom, med težavo in objektivnimi protislovji ter med napakami, ki so privedle do zgrešenim delovanjem in vražni dejavnosti. Temu sledile strahovite kršitve socialistične zakonitosti, ki dosegle hude zablode in posledice. Na ta način je bila rjena velika škoda revolucionarnemu gibanju in marksistično-leninistični teoretični predvsem v ZSSR, a tudi mednarodni ravni.

Toda kljub vsemu to so bile istočasno dosežene tudi velike, zgodovinske zmage in pridobitve. Ustarela Rusija je bil temeljno spremenjen. Dosežen je silovit napredek na vseh področjih gospodarstva, tehnike in kulture. Kljub napakam je novi zalet zajel dvignil velikanske množice ustvaril nove proizvodjalne sile in razvoj nove zavesti. Zalet je osvobodil in sprožil v gibanje velikanske človeške energije.

Leta najhujših grozot, formacij in zatiralnih akcij so bila obnem leta v katerih je Komunistična internacionala na svojem XX. kongresu ostro obsodila sabotaške tendence in odobila platformo demokratičnosti v borbi proti fašizmu. Sovjetska zveza je ravno v tistih letih razvila svojo politiko miru postavljala pogoje za veliki antifašistično zavezništvo velikih domovinskih vojni sovjetski narodi, z žrtvami in po zaslugi junaštva moralne in politične enotnosti, ki je bila ustvarjena na temelju socializma v partiji in vladi, zavrnili so sijo in zadali smrtni presdec nacizmu zaradi česar so bili deležni občudovanja hvaležnosti vsega naprednega človeštva.

Po vojni se je konfirmirala iniciativno in zaletno množico ter birokratskimi zatiralnimi sistemi še bolj zaostril. Do tega je prišlo čez čas, ko so bile potrebne like žrtve in napor v borbi za ohranitev miru, proti padalnosti imperializma, je tedaj imel monopol atomskim orožjem.

Toda to je bilo obdobje, katerega značilnost je bila v nastajajo-

O XXII. kongresu KP SZ

novih socialističnih držav, obdobje zmage socialistične revolucije na Kitajskem, obdobje procesa likvidacije kolonializma, obdobje zaleta komunistov in sovjetskih narodov, ki so izšli zmagoviti iz vojne.

Toda napake in deformacije, četudi so bile zelo hude, niso kompromitirale temeljev in demokratične vsebine socialistične družbe. Resnica je, da so prav v tej družbi in v komunistični partiji vznikle sile, ki so izvedle preokret na XX. in na XXII. kongresu.

7. Na kongresu se je mnogo razpravljalo o vprašanju jamstev za bodočnost. Razpravljalo in sklepalo se je o ukrepih, ki so bili deloma že uveljavljeni, za zajamčenje demokratičnosti na vseh stopnjah sovjetske organizacije, s spremembami statuta partije, z reformami, ki so bile uvedene v metode gospodarskega načrtovanja in vodenja, z intenzivno dejavnostjo sovetov, sindikatov, vseh delavskih in ljudskih organizacij. Začelo se je preučevati tudi nove pravne oblike za zaščito osebnih svobode.

V državi, kjer je oblast v rokah delavskega razreda in njegove partije, temelji poglavito jamstvo svobode na izvoju demokratičnega življenja v vseh organizacijah, v ekonomskem in socialnem napredku, v razvoju kulture ter politične in civilne dejavnosti vseh državljanov.

V ta okvir se postavlja problem jamstev socialistične zakonitosti in razvoja demokracije. Pri reševanju tega bistvenega vprašanja je treba izhajati iz stvarnosti zgodovinskega formiranja in iz zavesti, da se napredek demokracije v Sovjetski zvezi ne more razvijati v smislu meščanske demokracije, kot bi hoteli nekateri naši nasprotniki in tudi nekateri socialistični voditelji, marveč da se ta uresničuje v smislu sovjetske demokracije. Istočasno je treba priznati, da je ta problem vedno odprt. Socialistična demokracija se po svojih oblikah, ciljnih in po svoji vsebini bistveno razlikuje od meščanske demokracije, ne le zaradi načina, po katerem se je zgodovinsko realizirala v Sovjetski zvezi in v drugih socialističnih deželah, temveč tudi zaradi drugačnih načinov, po katerih se bo lahko uresničila v drugih deželah in tudi tam, kjer bi asimilirala ustanove in aspekte, ki so svojski meščanski demokraciji (parlamentarni sistem, večstrankarski sistem, večinska in manjšinska alternativa itd.). To pa zato, ker socialistična demokracija, ne glede na različne oblike in realizacije se mora vselej konkretizirati v dejanski in neposredni udeležbi delavcev in ljudstva pri postavljanju in reševanju vseh problemov, ki se nanašajo na njen obstoj in na njeno bodočnost, izhajajoč iz krajev in ciljev proizvodnje in nenehnega dvigovanja materialnih in kulturnih pogojev delavcev,

človeškega in poklicnega dostojanstva ter njihovega položaja v družbi.

Prehod od socializma v komunizem bo omogočil realizacijo teh ciljev na še bolj visoki ravni. Osvobodil bo človeka potreb in strahu pred prihodnostjo. Ta prehod bo rešil človeštvo vseh elementov siljenja. V tem je pomen ukrepov, ki jih je nakazal XXII. kongres za postopno zmanjševanje vloge države, prepuščajoč te vloge svobodnim in prostovoljnemu združenju državljanov. V tej smeri izjavlja program KP SZ, da je diktatura proletariata že izčrpala svojo vlogo v ZSSR, da bo država v fazi prehoda od socializma v komunizem težila za tem da se vedno bolj spreminja v državo vsega ljudstva, v kateri bodo komunistični partiji ostale ključne vodilne organizacije ekonomskega in socialnega življenja. Komunistična družba pa ne more biti anarhična družba temveč dobro organizirana družba na solidni tehnični in ekonomski osnovi in na prostovoljnem pristopu vseh državljanov in ljudske organizacije, ki so dolžne, da rešujejo naloge, ki danes spadajo v pristojnost države.

8. Ze na XX. kongresu je obsodba tragičnih napak stalinske dobe postavila vprašanje političnih odgovornosti drugih komunističnih partij in vprašanje negativnih odrazov kulta osebnosti.

Mi se nismo omejili in se ne omejujemo samo na zavračanje sovražnih napadov in na to, da bi sovražnikom metali v obraz blato, ki ga skušajo oni metati na Komunistično partijo Italije in na njene voditelje. To bi bila zelo lahka zadeva. Vsi poskušajmo blatenja Komunistične partije Italije, ki je s svojo pravilno politiko in s svojimi boji, s svojim samozatajevanjem in s svojo poštenostjo predstavljala in predstavlja odločilno silo v bojih proti fašizmu, za demokracijo in za obnovo dežele, so se vselej neizbežno naperili proti tistim, ki so jih sprožili.

Ze od XX. kongresa smo se ne le borili proti napadom sovražnika, marveč tudi proti zahrbtnim in korumpiranim akcijam socialdemokratske in malomeščanske buržoazije ter si prizadevali, da bi z resno in samokritično preučitvijo popravili naše delovanje.

Naša partija je poznala težave revolucionarnega procesa v Sovjetski zvezi in je sprejemala trdoto tega procesa. Deloma je vedela tudi za ostrino notranjih bojov sovjetske partije in za nekatero žalostne primere.

Naša partija pa ni vedela in se torej ni zavedala tega, da del težav in trdot ni v nobenem primeru opravičevala obramba revolucije pred sovražnimi dejanji, razbijanju ampak da so to bile posledice napak. Do tega je

prišlo v veliki meri zaradi nepoznavanja posebnim primerov, ki so neizbežni v trdih in izrednih pogojih anti-fašistične borbe, kospiracije, emigracije, španske vojne in zahtev po uporabi proti nacistični agresiji. Z druge strani pa je prav režim vodenja, ki ga je uvedel Stalin onemogočil kakršno koli obliko popolnega poznavanja notranjega življenja KP SZ s strani drugih partij.

Toda naša soodgovornost izhaja iz dveh jasnih napak, ki smo jih na našem VIII. kongresu ugotovili in priznali. Prva napaka je bila ta, da smo nekritično sprejeli zgrešeno Stalinovo tezo o nezogibnem in postopnem zaostrovanju razredne borbe med napredovanjem socializma v Sovjetski zvezi. V tej tezi se je kazal globok sektaški navdih, ki smo ga pravilno ugotovili in odklonili.

Toda ta teza nam je pomagala raztolmačiti vzroke zatiralnih akcij in velike procese, ki smo jih že tedaj lahko vsi poznali.

Druga napaka je bila v tem, da smo tudi mi dopuščali prakso neprestanega enostranskega poveljevanja uspehov in da smo prešli od priznanja sposobnosti in zaslug Stalina k poveljevanju njegove osebnosti in vloge. Mi nismo zavirali oblik retorične in nevjgojne propagande o stvarnosti socializma in to kljub ciljem, miselnosti in običajem, ki so prevladovali v naši partiji in ki so vedno težili za povsem drugačno vzgojo, razvojem objektivne analize in prepričevalne propagande, nasprotno vsaki retoriki in površnosti.

Na tem področju je bil v času, ki nas loči od našega VIII. kongresa, napravljen velik napredek. Sprejeli smo vrsto iniciativ, kot n.p. pošiljanje študijskih delegacij v socialistične dežele, objavljanje knjig in člankov z namenom, da prispevamo k objektivnemu in poglobljene- mu informiranju o stvarnih problemih socialističnih dežel. Priznati pa je treba, da ta-le napredek ni še zadosten.

Toda temeljni problem je drugačen, to je problem avtonomije partije v bojih za doseg socializma po izvirni, demokratični in nacionalni poti in mednarodne solidarnosti. In naša partija je bila vselej zvesta tem ciljem. Vedno je bila solidarna s Sovjetsko zvezo in s komunističnim gibanjem vsega sveta.

III.

9. XXII. kongres KP SZ je tudi zaradi nesoglasij, ki so se odkrito pokazala med številnimi partijami in Komunistično partijo Kitajske v zvezi s pravično in resno ter javno obsodbo avtoritarnega degeneriranja, hudih kršitev demokracije in mednarodne solidarnosti v Albaniji, ponovno postavil vprašanje, kako naj se v se-

danji fazi obvaruje enotnost mednarodnega komunističnega gibanja.

Zelo zgrešeno bi bilo misliti, da zaradi nesoglasij in drugih diferenciacij in divergenc, ki so se pokazale in se bodo lahko še pokazale ob drugih prilikah med komunističnimi in delavskimi partijami, ni več temeljnih razlogov za enotnost in solidarnost komunističnega gibanja na svetovni ravni ter da je moč sprejeti perspektivo obdobja razbitij.

Neglede na diferenciacije ali celo velika nesoglasja o važnih problemih ocenjevanja mednarodnega položaja, strategije in taktike delavskega gibanja, obstaja med komunističnimi partijami široka osnova skupnih splošnih in idejnih ciljev. Opustitev te osnove bi nujno privedla do hudih posledic za celotno gibanje in za razvoj njegovih posebnih delov. Zato se nobena partija ne more izmakniti odgovornosti in bistveni nalogi, da brani in utrjuje solidarnost in mednarodno enotnost našega gibanja.

Vendar pa je treba priznati, da se ta problem kaže danes v novih značilnostih. Se posebej je treba upoštevati:

A) da je komunistično gibanje danes tako razširjeno kot nikoli poprej, da obsega partije, ki delujejo v vseh delih sveta in v najrazličnejših pogojih. Nekatere partije vodijo socialistično in komunistično gradnjo v številnih deželah ki imajo zelo različno zgodovinsko tradicijo in zelo različno raven gospodarskega in socialnega razvoja. Od tu izhajata nujnost diferenciacije v poteh socialistične gradnje v različnih deželah in istočasno nujnost postopnega odpravljanja razlik in stvarnih nasprotij tudi z nacionalnim obeležjem, ki še vedno obstajajo in ki bodo neizbežno še nadalje obstajale ter se še dolgo časa kazale pri gospodarski in politični gradnji. Tudi v kapitalističnih deželah so zelo velike razlike v stvarnem položaju in v razvoju komunističnih partij.

Poleg nekaterih velikih množičnih partij, ki so politično razvite, obstajajo partije, ki zaradi toliko objektivnih kot subjektivnih razlogov niso še uspeli postati važen činitelj v delavskem gibanju in v političnem življenju svojih dežel. Obstaja končno že zelo številna skupina mladih partij, ki so nastale v zadnjih letih v kolonialnih deželah in v deželah, ki so šele pred kratkim postale neodvisne. Te partije se nahajajo v začetku avtonomnega političnega in ideološkega razvoja. Tudi iz te partikularnosti sedanje faze razvoja komunističnega gibanja izhaja dejstvo, da kot je naša partija že pred časom poudarila, danes ni pogojev za obstoj vodilne partije ali države in ne pogojev za enoten vodilni in organizativni center mednarodnega komunističnega gi-

banja. V sedanjem položaju velja in mora vedno bolj veljati velika artikulacija gibanja in popolna avtonomija posameznih partij. Samo tako je lahko pot, ki omogoča posameznim partijam, da v polni meri prilagodijo svoje idejne impostacije, svoje objektivne cilje in organizacijske oblike različnim nacionalnim stvarnostim, da se ideološko in politično formirajo ter utrjujejo in da dobe potrebno politično težo v političnem življenju svojih držav.

B) Vendar pa danes obstajajo razna stališča, ki so še bolj vidna kot v preteklosti, naloge borbe in zahteve razvoja, ki so skupne vsemu komunističnemu gibanju in ki zahtevajo obveznost in pri spevek vseh partij. Borba proti imperializmu, za mir, za koeksistenco, podpora narodno osvobodilnim gibanjem, razvoj delavskih, demokratičnih in socialističnih bojov v oblikah in s cilji, ki so v skladu s položajem v deželah kapitalističnega zapada, so naloge, ki jih vsaka partija zasleduje v posebnih nacionalnih pogojih, v katerih deluje. Vse to zahteva, naj se napravi vse kar je potrebno za premostitev nesoglasij, za izsleditev in utrditev poti skupne in splošne valutacije mednarodnega položaja in skupne splošne strategije delavskega gibanja na svetovni ravni.

10. Skupna vsemu gibanju in danes zelo akutna je potreba po zagotovitvi novega ustvarjalnega razvoja komunistične ideologije in njene sposobnosti postati kos novim vprašanjem, postavljenim od globokih in zapletenih sprememb, ki so se izvršile in so v teku v ustroju sveta in v mednarodni ter narodni razredni borbi. Priznati je treba odkrito, da širini, doseženi od našega gibanja v zadnjih 10-15 letih, njegovim velikanskim uspehom, naraščajočemu vplivu, ki ga imajo komunistična politika in ideali na sodobno življenje, na splošno še ni odgovarjalo in še ne odgovarja ustrezni ideološki napredek. To resno zaostajanje ima enega od svojih glavnih vzrokov — skupno z globljimi vzroki, ki izhajajo iz razvoja evropske in svetovne zgodovine v zadnjih desetletjih in iz dogajanja delavskega gibanja v Evropi in ostalih deželah sveta — v bremenu, ki so ga predstavljale in ga še predstavljajo zavlačevanja in deformacije dogmatskega značaja, ki so ga metode kulta osebnosti uvedle v številne aspekte marksistično-lenininskega nauka, prekinujoč in zavirajoč njegovo ustvarjalni razvoj.

Tudi zato smo smatrali XX. kongres KPSZ kot dogodek mednarodnega pomena, kot začetek preokreta v celotnem komunističnem gibanju. Na tedaj začrtani poti se je delalo; po tej poti se je gibala naša partija s svojo lastno izdelavo in na podlagi nenehnega in pozitivnega razvoja v stikih z

drugimi strankami. Treba pa priznati, da mednarodni konferenci iz let 1957 in 1960 nista popolnoma zadostili zahtevi nadaljnega razvoja teoretske in politične izdelave. Zato je treba naprej, likvidirajoč dogmatske kalupe, da se omogoči napredovanje ideološkega in političnega raziskovanja, in prav posebno se je treba boriti za povečanje teže in vloge delavskega in demokratičnega gibanja v Evropi in na kapitalističnem zahodu.

Zato načelo o avtonomij sleherne partije in torej spoštovanju avtonomije ostalih partij naj na noben način ne pomeni nacionalno mozapiranje niti ne brezobnost do velike tematike rednega boja v svetovni merilu in do vprašanj ideološkega razvoja, ki zadevajo celotno gibanje. Le mnogoličnost idejnih in političnih prispevkov lahko dovoljuje pozitivno reševanje teh vprašanj, čeprav se je treba izogniti tisti posebni obliki provincialne domišljavosti, ki teži za tem, da izraža v vsakem trenutku prenagle javne sodbe o vseh aspektih politike drugih partij, ki ne upošteva zamotanosti in raznolikosti situacij, v katerih delujejo delavske partije, in njihovih načinov izoblikovanja, in ki prihaja tako od površnih, zatorej nesprejeljivih posplošitev.

Tem raznolikim in zamotanim zahtevam mora odgovoriti poseben sistem odnosov med komunističnimi partijami. Takšen sistem bi moral predvsem predvidevati razvoj bodisi dvostranskih stikov srečanj med skupinami partij, delujočih v podobnih situacijah, kot je bilo tisto v Rimu v novembru 1959 med 17 partijami kapitalistične Evrope, in kot tisto v zadnjih letih v drugih delih sveta. V določenih pogojih bodo vedno koristne tudi konference vseh partij, sklicane zato, da se dosežejo skupne ocene o mednarodnem položaju in da določajo glavne poteze komunistične politike v svetu. Menimo pa, da se ne sme vedno zahtevati doseganje soglasja o vseh vprašanjih, ne da bi to moralo privedi do nerazrešljivih sporov in političnih prelomov. Poleg tega pa glede na velike teme ideološke in politične izdelave, ne sme se izključiti, pač pa, nasprotno predvideti, da se moreta debata v nostranosti gibanja, primerjava različnih mnenj, tez in prispevkov vršiti tudi javno in odkrito v potrebnem bratškem vzdušju in s potrebnim čutom odgovornosti.

Na teh podlagah se bo gibala naša partija, v svesti si, da bo tem večji naš prispevek k napredovanju celotnega gibanja in k rešitvi predstojećih vprašanj, čim bolj bomo vedeli razviti svojo politiko in svojo akcijo v naši deželi, v svesti si istočasno tudi o potrebi in koristnosti še jasnejše posplošitve naših izkušenj v primerjavi z drugimi izkušnjami,

Dokument KPI

(Nadaljevanje s 3. strani)

av posebno v deželah kapitalističnega zahoda.

V tem okviru treba priti potrebo, da se partije organizacije širše obveajo o velikih političnih in ideoloških vprašanjih v komunističnem gibanju.

IV.

11. Debata, ki je v teku v partiji, je in ora biti globoko povezana italijansko politično situacijo, z direktnimi odmevi, jih je XXII. kongres imel ed raznimi političnimi upinami, in še splošneje temami in perspektivami, se danes predstavljajo.

Št strani vse kostelacije akcionarnih in konzervativnih sil je v teku poskus koriščanja kritik in obdb, iznešenih na XXII. kongresu KPSZ, za diskreditiranje idealov dosežkov socializma. S tem napadom vzporejuje poskus, ki ga da j da kdaj vodijo na okav in subtilen način redstavniki revizionističnih truj, prodiranja pojmov, ki o tuji revolucionarni ideologiji proletariata in našim ačelom, v delavsko gibanje in tudi v našo partijo. listveno je razumeti, da se a poskus povezuje in je setavni del splošne operacije teku za poglobitev nesoglasj in prelomov v italijanskem delavskem gibanju in razširitev površine socialdemokracije.

Ne sme se pa pozabiti da e ti napadi in ti poskusi potavljajo v okvir zelo širokih demokracičnih in preobraževalnih sunkov, katerih del n izraz so živo zanimanje n pozitivna pričakovanja, ki obstajajo danes tudi vsled XXII. kongresa v širokih sloih javnega mnenja in v demokracičnih skupinah okrog vprašanj komunističnega gibanja in naše partije. Imeti e treba vedno pred očmi oba a dva aspetka, če se hočeno izogniti, da bi se zagrešile napake v eni ali drugi smeri.

Pred našo partijo se zato postavljajo naloga, da odločno odbije politični in ideološki napad nasprotnika ter pronicanje koncepcij revizionističnega, socialdemokratskega in malomeščanskega tipa v delavsko gibanje, istočasno pa — prebrodeč dogmatski in sektaški odpor — naloga, da se pozitivno in s širokosti povezuje z demokracičnimi sunki in s poječaniam zanimanjem za našo politiko, razširjujoč stike in dialog z drugimi silami in razvijajoč lastno avtonomno iniciativno in enotno akcijo v deželi.

Izven sleherne absurde mehanične povezave med XXII. kongresom in našimi alogami se zato postavlja vprašanje izkoriščanja preovityene napetosti, ki izhajajo z XXII. kongresa za vse komunistično gibanje, in sedanje politične prebuditev naših organizacij za zagotovitev nadaljnjega napredovanja partije na vseh področjih, ohranjujoč vedno v vidu celokupnost položaja ne samo v partiji, pač pa tudi

v deželi, in vodeč torej vedno borbo na dveh frontah.

Zato izgledajo naloge in glavna vprašanja, ki se danes in v bližnji bodočnosti postavljajo partiji, v glavnih obrisih naslednja:

1. dalje povesti politično izdelavo partije, vokvirjujoč jo bolj organsko v komunistično strategijo, v svetu in posebno v najnaprednejših kapitalističnih deželah na zahodu, kjer se danes akutno postavlja vprašanje napredovanja delavskega razreda in njegovih političnih zavestnosti zato, da se porazijo sile kapitalističnih velemonopolov in izvojujejo nove politične in socialne ureditve;

2. odločneje zagotoviti dosledno uresničenje naše politike s strani vseh organizacij in torej zagotoviti nov zagon razvoju unitarne pobude partije okrog velikih tem miru, demokracičnega razvoja, borbe proti monopolom in za reforme;

3. mobilizirati partijo v široki in krepki akciji komunistične propagande in proelitizma;

4. usmeriti sedanjo prebuditev zanimanja za vprašanja naše ideologije, komunistične strategije v svetu in v Italiji k preučevanju klasičkov marksizma-leninizma, italijanske zgodovine in stvarnosti in politične izkušnje naše partije;

5. doseči nov korak dalje v procesu okrepite in prenovitve, za boljšo politično orientacijo tovarišev in organizacij, za razširitev in utrditev dejanske enotnosti partije okrog njene linije; za določitev in preciziranje političnih in borbenih platform, ki naj čedalje bolj odgovarjajo tekočim spremembam v italijanski družbi; za prilagoditev organizacijskega ustroja, delovnih in vodilni metod; za pridobitev novih skupin delovnih ljudi, mladincev, žena partiji; za napredovanje novih sil v vodstvu organizacij.

12. Izvršitev teh nalog zahteva nadaljnji razvoj demokracije v partiji.

Za dosego tega rezultata je treba predvsem odkloniti vsako vzpodbujanje, ki bi težilo k temu, da bi partija izgubila svoje lastno bistvo kot akcijska in borbeno stranka in bistvene značilnosti, ki si jih je pridobila v dolgih letih izdelave in dela. Misel in akcija, politika in organizacija so za nas momenti, ki ne smejo biti nikoli ločeni ali postavljeni drug proti drugemu. Poleg tega je treba imeti vedno v vidiku, da sta izhodišče in cilj vseh naših razprav priznanje unitarne podlage in iskanje politične in akcijske enotnosti vse partije.

To predpostavlja nedopustljivost ustanovitve frakcij ali organiziranih struj, ki bi privedle do popačenja in postopnega vpadanja notranje demokracije partije.

Ohranitev in razvoj teh značilnosti ne izključuje, pač pa nasprotno predpostavlja najširšo in čedalje bolj zavestno udeležbo članov v izdelavi in političnem življenju partije, svobodno pri-

merjavo mnenj in odkrito izražanje mogočega nesoglasja v diskusijah kot tudi v glasovanju, kot je predvideno od našega statuta. Širok duh in običaj strpnosti se morata izogniti, da bi vsako nesoglasje moglo postati vzrok preloma ali administrativnih ukrepov.

Potem, ko se je o vprašanjih svobodno razpravljalo, ko se je sprejela določena linija, je treba zahtevati, da se vsi tovariši in vse organizacije popolnoma obvežajo za izvajanje sprejetih sklepov.

Leninsko načelo demokracičnega centralizma, sprejeto v naš statut, in vse pravice ter dolžnosti v njem vsebovane, naj se smatrajo kot jamstvo za zagotovitev notranje demokracije in akcijske sposobnosti partije, sredstvo za vzpodbujanje čedalje širše in aktivnejše udeležbe članov in za popraviljanje birokratskih popačenj in zgolj administrativnih metod.

Rim, 27. novembra 1961.

TAJNIŠTVO KPI

Svečana proslava Tomažiča ob 20-letnici njegove ustrelitve

Tiskovni urad avtonomne tržaške Federacije KPI je poslal tržaškemu tisku naslednjo objavo:

Tajništvo avtonomne Federacije KPI Trsta je razpravljalo in odobrilo načrt za proslavo tovariša Pina Tomažiča ob priliki 20-letnice njegove ustrelitve. Svečana proslava, ki spada v okvir proslav 40. obletnice ustanovitve KPI, bo v petek 15. decembra ob 20. uri v veliki dvorani Ljudskega doma v ul. Madonnina 19 v Trstu. Organizirata jo Federacija KPI in Zveze Komunistične mladine. Na proslavo bodo povabljeni tudi odposlanstva drugih antifašističnih in demokracičnih slovenskih in italijanskih strank in organizacij.

Tajništvo je tudi sklenilo, da bo dalo pobudo za vrsto proslav Pinka Tomažiča po sekcijah in na javnih manifestacijah.

Komunistični pokrajinski svetovalci in župani podeželskih občin bodo predlagali, naj se Pinko Tomažič proslavi tudi v pokrajinskem in v občinskih svetih.

Osrednji proslavi v Ljudskem domu v Trstu bo predsedoval tajnik Federacije tovariš Sema. Tovariš Postogna, ki je bil soobtoženec Tomažiča na procesu leta 1941 bo govoril o tragičnih in junaških dogodkih tiste dobe. V slovenščini bo govo-

ril tovariš Mirko Kapelj, urednik «Dela». Sodeloval bo tudi kriški pevski zbor.

Čitajte širite in podpirajte „DELO“

Občni zbor SPZ

19. novembra je bil v Gorici skupni občni zbor tržaške Prosvetne zveze in goriške Zveze prosvetnih društev. Občni zbor je sprejel sklep o združitvi obeh organizacij. Osrednji sedež nove organizacije, ki se imenuje Slovenska prosvetna zveza, je v Gorici. K združeni organizaciji je pristopilo tudi videmsko prosvetno društvo «Ivan Trinko».

Na ta občni zbor je bila povabljeni tudi naša Slovensko hrvatska ljudska prosveta.

Tajnik Slovensko hrvatske ljudske prosvete je v pozdravu, ki ga je prinesel omenjenemu občnemu zboru v Gorici med drugim poudaril naslednje:

«Slovensko hrvatska ljudska prosveta je že pred več leti predlagala združitve naprednih slovenskih prosvetnih organizacij. Po tem predlogu je prišlo do srečanja in razpravljanja, ki pa so, žal, obtičala na mrtvi točki. Naša iskrena želja je, da bi premostili vse ovire za združitve in da bi bil prihodnji občni zbor v resnici občni zbor združitve vseh slovenskih naprednih prosvetnih organizacij v Italiji.»

Besede našega predstavnika je občni zbor sprejel z dolgim aplavzom.

Mednarodna konferenca odporniškega gibanja

Pretekli teden je bila na Dunaju konferenca Mednarodnega protifašističnega odporniškega gibanja. Na konferenci so bile delegacije iz dvajsetih držav. Značilno je, da se te konference ni udeležila albanska delegacija.

Ob koncu zasedanja je konferenca izglasovala več resolucij. V glavni resoluciji se zagovarja splošno razorožitev, mirno rešitev nemškega vprašanja s pogajanjem, ki naj dovedejo do nevtralizacije in demilitarizacije obeh Nemčij, da bi tako preprečili nevarnost nove vojne spriči ponovne oživitve zahodnonemškega militarizma in revanšizma. Resolucija se nadalje zavzema za obram-

bo demokracičnih svoboščin, obrambo materialnih in moralnih koristi bivših partizanskih borcev.

V neki drugi resoluciji se obsoja aretacija bivšega jugoslovanskega partizana Vračariča in kaznovanje tistih, ki so odgovorni za njegovo aretacijo. Hkrati resolucija zahteva javno priznanje vseh evropskih uniformiranih in neuniformiranih partizanov, ki so prispevali k zrušitvi hitlerjevske države.

V isti resoluciji se obsoja tudi delovanje zahodnonemškega državnega podtajnika Globkeja, ki je odgovoren za rasistično politiko in zahteva naj se ga postavi pred sodišče.

Seja Deželnega komiteja ZKMI

V nedeljo se je sestal v Vidmu Deželni komitej Zveze komunistične mladine Italije. Razpravljal je o sklepih XXII. kongresa KP SZ in o dokumentu, ki ga je o tem kongresu objavila KPI. Deželni komitej se je izrekel proti sklicanju izrednega kongresa KPI. Sklenil je, da bo diskusijo o XXII. kongresu nadaljeval po sestanku Centralnega komiteja Zveze.

Poravnajte članarino Delavskih zadrug!

Samo še ta mesec je čas za poravnavo članarine Delavskih zadrug. Kdor ne bo poravnal članarine do konca leta, bo enostavno črtan iz seznama. Zato vabimo vse naše bralce, ki so člani Delavskih zadrug, naj čimprej uredijo to zadevo.

Odbor za izboljšanje in prenovitev Delavskih zadrug je pred kratkim objavil sledeče pismo, naslovljeno članom ustanove:

Delavske zadruge so ustanovili delavci v interesu delavcev mesta in dežele. Zaradi fašizma in njegovih podpornikov pa je bil njihov obstoj zelo težak. Za dolgo let so jih odvezli članom, jih izmaličili in jih oropali njihovih izvornih socialnih ciljev.

Vsem demokratom v naši deželi in vsem ljudskim potrošnikom je mnogo do tega, da se vrne Delavske zadruge nazaj v

delavske roke, da bodo ponovno last članov.

Odbor za izboljšanje in prenovitev Delavskih zadrug si je namreč postavil te naloge: vrniti Delavskim zadrugam stari statut in z njim popolno vrhovnost članov; ustvariti iz Zadrug orodje socialnega napredka; vzpostaviti z njihovo pomočjo solidarnostno vez med delavskimi družinami posameznih mestnih predelov ter med raznimi kraji v deželi; nuditi delavcem možnost, da postanejo Zadruge izkušnja in šola za demokracično samoupravljanje.

Dotlej je Odbor s svojo akcijo oživil zadrugo misel med mnogimi delavci in vnesel vanjo zaupanje v socialno važnost in gospodarsko koristnost Delavskih zadrug. Občutno izboljšanje njihovih uslug, večji pritok ljudskih potrošnikov v pro-

dajalne zadruge, povečanje prihrankov, vse to je v veliki meri zaslug naše akcije. Toda to ne zadostuje.

Sedanja večina upravnega sveta ne teži k tem smotrom. Namesto da bi si prizadeval, da bi se Delavske zadruge povrnil k svojemu demokracičnemu izvoru, teži k njihovi birokratičaji in s tem k oddaljitvi od smotrov in socialnih potreb delavcev. Vodstvo ne skrbi dovolj, da bi ponovno pridobilo tisoče članov, ki so bili in ki bi lahko bili dejanski člani zadrug, temveč podpira vključitev vsiljenih članov v ustanovo, to je ljudi, ki so tuji zadrugi misli bodisi po svoji miselnosti, bodisi po svojem družbenem položaju. Organiziral je dve skupščini, s pičlo udeležbo članov; ti skupščini sta bili popolnoma mrtvi, ker so ju sklicali po nalogu samo za to, da bi bilo vsežeto

formi. V teh letih niso vpoštevali pametnih predlogov upravnih svetovalecev, izvoljenih na listi «Obnove», marveč so skoraj vse, tudi važne predloge, zavračali.

Zadrugam so zato potrebni drugi zavedni člani, ki se bodo udeleževali življenja te velike proletarske ustanove.

Bilten Delavskih zadrug v septembru vsebuje dolg seznam članov, ki niso plačali celotne članarine. Do 31. decembra letos morajo vplačati razliko, sicer jih bodo črtali iz članstva. Gre le za nekaj sto lir.

Dragi čitatelj, preglej ta bilten in pripravi tudi svoje prijatelje do tega, da ga pregledajo: če je v njem tvoje ime, poravnaj takoj članarino. Če pa še nisi član Delavskih zadrug, vpiši se vanje in poskrbi, da se vpišejo tudi tvoji delovni tovariši, tvoji svoji in prijatelji.

Apel Slovanskega odbora ČSR

Nujno je, da se ustvari široka protifašistična koalicija, ki naj prepreči uresničitev ciljev revanšistov

Slovanski odbor ČSR se obrača na vse slovanske napredne organizacije in na vse mirovne ljudi na svetu s pozivom, naj bi se najaktivneje vključili v prizadevanje svetovnih mirovno ljube sil za zmanjšanje mednarodne napetosti, za splošno popolno razorožitev ter za sklenitev mirovne pogodbe z Nemčijo.

Slovanski narodi, ki so v drugi svetovni vojni na najokrutnejši način občutili zverinstvo Hitlerjevskega fašizma, so v prvi vrsti zainteresirani glede odpranitve nevarnosti novega svetovnega vojnega požara, ki grozi ljudstvu s povečanim razvojem militarizma in revanšizma v Zapadni Nemčiji. Hitlerjevski vojni zločinci, ki se jim je uspelo po padcu fašizma pobegniti pred pravično obsodbo, začenjajo danes vodilna mesta v nemški državni upravi in v armadi ter pospešujejo politiko vojne historije in novega «Drang nach Osten», ponovno naperjenega predvsem proti slovanim.

Besedilo apela, ki ga je poslal Slovanski odbor se glasi:

«Militarizacija in fašistizacija Zapadne Nemčije se razvijata tako naglico, da je nastopil krajni čas, da se s tem konča. Poteklo je že celih šestnajst let po končani drugi svetovni vojni, nikakor ni več mogoče odložiti sklenitve mirovne pogodbe z Nemčijo, kakor tudi sporazuma o bodočem statusu zapadne Nemčije. Le tako bo mogoče preprečiti izbruh novega svetovnega požara ter vzpostaviti pogoje za normalizacijo meddržavnih odnosov v Evropi.

Nujno je, da zapadne sile priključijo Demokratično nemško republiko ter podpisajo mirovno pogodbo z obema nemškima državama.

Stališče zapadnih držav, da ne odložijo priznanje DNR, je v obdobju na mlino zapadnonemških revanšistov ter jim vzbuja nade, da bi ponovno stegnili politične roke ne samo po NDR,

temveč tudi po Češkoslovaški in Poljski.

Nujno je, da vse napredne slovanske organizacije v svetu dvignejo svoj glas v prid zahtev, naj se brez odlašanja podpiše mirovni sporazum z Nemčijo ter se ukine nenormalno stanje zapadnega Berlina.

Nujno je, da se pošteni in miroljubni ljudje, ne glede na narodnost, politično pripadnost in versko prepričanje, združijo v prizadevanju za zmanjšanje mednarodne napetosti za dosego splošne in popolne razorožitve ter izpolnitev meddržavne dolžnosti.

Nujno je, da se kot za časa

druge svetovne vojne uresniči velika protifašistična koalicija miroljubnih narodov, ki naj prepreči pot nadaljnemu oboroževanju in fašistizaciji Zapadne Nemčije.

Nujno je najodločneje preprečiti mračne poskuse zapadnonemških revanšistov, da bi zmedli svetovno javno mnenje ter vneli plamen nove vojne. Storitvi je treba vse, da bodo ljudje dobre volje bolje poučeni o prizadevanju Sovjetske zveze za mir, za katero stoji ves socialistični svet. Sovjetska zveza in z njo socialistične države norčejo vojne. Obenem pa hočejo ostati budne ter odločno preprečiti zločinske namere fašistične reakcije.

Združimo vse sile v prizadevanju za mir in sporazum, za prijateljstvo in sodelovanje med narodi!»

Provokacije nacistov in ustašev proti bivšim partizanskim borcem

V bonnski Nemčiji se še vedno nadaljuje sovražna kampanja proti bivšim partizanom. Kot je znano, so tamkajšnje policijske oblasti že pred časom aretirale bivšega partizana Vračariča in sicer na osnovi zapornega naloga, ki ga je leta 1941 izdala gestapovska policija v Zagrebu. Protij tej aretaciji je protestirala vsa svetovna demokratična in antifašistična javnost. To je prisililo bonnske oblasti, da so Vračariča izpustile. Sedaj se pa vodijo napadi proti jugoslovanskemu konzulu v Münchenu. Fašistični poslanec v bavarskem deželnem parlamentu Wilner je nezaslišano predzorno napadel konzula v poslanski zbornici.

To je dalo povod tamkajšnjim oblastem, da so uvedle preiskavo proti jugoslovanskemu konzulu zaradi njegove aktivnosti za časa partizanske borbe. Iste oblasti «upoštevajo» izjave nekaterih ustašev, ki živijo v Zahodni Nemčiji.

Tudi proti tej sovražni kampanji se zgraža vsa antifašistična javnost.

Glasilu KPI «l'Unità» je ob sodila nezaslišan korak, ki ga je napravila zahodnonemška sodna oblast s tem, da je uvedla preiskavo proti jugoslovanskemu konzulu.

V sporočilu, ki je bilo objavljeno ob obnovitvi ženevskih pogajanj o prepovedi atomskih poskusov, je sovjetska vlada poudarila, da v ZDA odkrito pripravljajo obnovitev atomskih poskusov. Sovjetska vlada je poudarila, da namerava skleniti z zahodnimi državami sporazum o atomskih poskusih, ter izraža upanje, da bodo vladajoči krogi v zahodnih državah privolili v sporazum o opustitvi atomskih poskusov za vse čase, kakor je predlagala Sovjetska zveza.

Ameriška komisija za atomsko energijo je objavila vest, da so ZDA zopet v Nevadi preizkusile atomsko bombo majhne jakosti pod zemljo.

Ta poskus je bil popolnoma nepričakovan, ker so bili objavili, da bo ameriška atomska bomba eksplodirala šele 10. decembra. Eksplozijo so opravili takoj po sovjetski izjavi, da bo ZSSR obnovila poskuse, če jih bo Zahod nadaljeval, pa čeprav pod zemljo.

ZDA izvajajo atomske poizkuse

Sovjetska vlada je pred dnevi objavila sporočilo, v katerem je povedano, da bo ZSSR prisiljena obnoviti atomske poskuse, če bodo zahodne države takšne poskuse nadaljevale, pa če tudi samo pod zemljo.

Kongres Svetovne sindikalne zveze

(Nadaljevanje s 1. strani)

Položaj se je že v taki meri razvil, da omogoča akcijsko enotnost glede specifičnih točk z mednarodnimi in nacionalnimi organizacijami, ki niso včlanjene v Svetovno sindikalno zvezo. Za akcijsko enotnost ni potrebna samo takoiimenovana svetovna strategija temveč tudi ločena strategija za vsako posamezno državo ali deželo. Zato se to vprašanje ne more vovkiriti v formalno vključitev drugih organizacij v Svetovno sindikalno zvezo.

Tudi tiste organizacije, ki so vključene v Svetovno sindikalno zvezo delujejo v pogojih posameznih držav ali področij, ki so večkrat zelo različni. Organizacije v socialističnih deželah n.p.r. delujejo v drugačnih pogojih kot v kapitalističnih deželah, ali v deželah ki so se šele pred kratkim osvobodile imperialističnega in kolonialističnega jarma itd.

Pri tem pa je treba imeti pred očmi dejstvo, da različnost pogojev za sindikalno borbo ne zmanjšuje temveč povečuje akcijsko enotnost Svetovne sindikalne zveze. Zato pa se mora Svetovna zveza prilagajevati pogojem v posameznih državah in deželah.

V kapitalističnih državah se sindikalna enotnost lahko uresniči samo na podlagi neodvisnosti sindikalnega gibanja od političnih strank, čeprav je povsem naravno, da je sindikalno gibanje v prijateljstvu s strankami. Vse to narekuje nalogo, da se pripravi in izdela tak statut Svetovne sindikalne zveze, ki bo v pravilni meri upošteval vse to. Novi statut se mora nujno prilagoditi novim pogojem borbe delavskega razreda za uresničitev nalog sindikalnega gibanja v borbi za enotnost delavskega razreda, v borbi za mir, proti imperializmu in kapitalizmu, za osvoboditev zatiranih in izkoriščanih narodov.

Problem prodaje mleka v Trstu

Upoštevati je treba tudi koristi domačih živinorejcev

Tržaški občinski svet je pred kratkim razpravljal o prodaji mleka v mestu, in kako bi znižali cene.

Kot smo omenili je tržaški občinski svet začel razpravljati o problemu prodaje mleka. Zaenkrat ni prišlo do nobenega sklepa. Na pritisk monopolov so se demokristjani, liberalci in fašisti izrekli za imenovanje posebne komisije, ki naj preuči celotni problem. Komunisti so nasprotovali temu predlogu.

Pri reševanju tega problema pa je treba — poleg upoštevanja zahtev po znižanju cene mleku — upoštevati tudi probleme domačih živinorejcev!

Občinsko podjetje ACEGAT, ki ga vodijo demokristjani in njihovi zavezniki, je sklenilo, da bo povišalo na maksimum električne tarife. Tržaške in okoliške potrošnike hoče prisiliti, da bi plačali električnemu monopolu SADE nad 1 milijardo lir več na leto.

Za privatno razsvetljavo naj bi potrošniki plačevali namesto dosedanjih 42,85 lir za Kwh, 44,40 lir za Kwh. Poleg tega pa naj bi plačali še posebno takso v znesku 100 lir na mesec in to ne glede na količino potrošene električne energije.

Cene industrijskega toka pa naj bi po sklepu ACEGAT znašale namesto dosedanjih 13,96 lir za Kwh 13,55 lir za Kwh, toda odpravljena bi bila sedanja nočna tarifa, ki je znatno nižja.

Z novimi ukrepi bi bili najbolj prizadeti siromašnejši sloji. Zato je povsem razumljivo, da vlada zaradi tega veliko nezadovoljstvo.

li masne dobičke. Spričo napredka sedanje dobe se prodaja mleka na drobno sicer kaže kot neprimerna. Toda pri tem je treba upoštevati specifične pogoje, v katerih se nahaja živinoreja pri nas.

Kot smo omenili je tržaški občinski svet začel razpravljati o problemu prodaje mleka. Zaenkrat ni prišlo do nobenega sklepa. Na pritisk monopolov so se demokristjani, liberalci in fašisti izrekli za imenovanje posebne komisije, ki naj preuči celotni problem. Komunisti so nasprotovali temu predlogu.

Pri reševanju tega problema pa je treba — poleg upoštevanja zahtev po znižanju cene mleku — upoštevati tudi probleme domačih živinorejcev!

Zasedanje tržaškega pokrajinskega sveta

V torek zvečer je bila seja tržaškega pokrajinskega sveta. Na njej so obravnavali predvsem vprašanja iz redne pokrajinske uprave. Tako predsednik kot razni odborniki so odgovarjali svetovalcem na pismene interpelacije.

Na vprašanje našega svetovaleca Gombača zakaj so zastala dela pri gradnji slovenske srednje šole pri Sv. Ivanu, je odbornik Sferco odgovoril, da je do tega pri-

šlo zaradi slabega vremena. Upajmo, da je res tako.

Na omenjeni seji je vodja naše skupine tov. Colli ostro ožiglasal protidemokratsko zadržanje pokrajinskega predsednika in odbornikov, ki načrtno zavračajo razpravljanje o resnih vprašanjih. Zavračajo predloge ki jih postavljajo predstavniki delavskih strank. Tako je med drugim naš svetovalec poudaril, da je predsednik Delice že pred časom zagotovil, da bo svet razpravljal o vprašanju miru. Toda do tega ni nikoli prišlo. Prav tako je poudaril, da nista predsednik in odbor postavila na dnevni red razpravljanja o treh resolucijah, ki so jih postavili levičarski svetovalci.

V eni izmed omenjenih resolucij so naši svetovalci zahtevali sklicanje izredne seje sveta, v drugi so zahtevali razpravljanje o ustanovitvi avtonomne dežele Furlanija-Juljska krajina, v tretji so bila postavljena vprašanja, ki se tičejo obstoječega položaja v Trstu, nadalje je bila postavljena resolucija z zahtevo, naj se rešijo nekatera zelo važna vprašanja, ki se tičejo tržaške univerze, itd.

Kako je na vse to odgovoril predsednik Delice?

Odgovoril je rekoč, da ni smatral za umestno razpravljanje o omenjenih resolucijah, ker ne zanimajo večine tržaškega prebivalstva.

Kaj naj porečemo na vse to?

Ali res misli pokrajinski predsednik, da mir ne zanima tržaškega prebivalstva, da temu prebivalstvu zares ni mar vprašanje šolstva, ne vprašanje gospodarstva in avtonomije dežele?

Zasedanje mešanega odbora v Beogradu

V ponedeljek se je v Beogradu začelo 8. zasedanje mešanega italijansko-jugoslovanskega odbora za manjšinska vprašanja, ki je bil ustanovljen na podlagi londonskega sporazuma o rešitvi tržaškega vprašanja. Jugoslovansko delegacijo vodijo bivši generalni konzul FLRJ v Trstu, sedanji opolnomočeni minister Mitja Votjak, italijansko delegacijo pa opolnomočeni minister Manlio Castronuovo.

Ceprav do trenutka, ko to pišemo, ni bilo objavljeno še nobeno uradno poročilo, je skoraj gotovo, da mešani odbor razpravlja o vprašanjih, ki izhajajo iz posebnega statuta londonskega sporazuma, to je o izpolnitvi obveznosti, ki jih vlada.

Podlonjerci protestirajo

Problem ceste pri železniškem nadvozu v Podlonjerju je kljub nenehnim zahtevam prizadetega prebivalstva, naj se reši, še vedno nerešen. Koliko korakov je bilo že napravljenih za to, da bi cesto na omenjenim območju uredili!

Ali ni to prava sramota za merodajne oblasti.

Povišanje tarif električne energije

Naša Federacija je pozvala prebivalce Trsta, naj protestirajo proti poviškom tarif in je naznanila, da bo v občinskem svetu glasovala proti sklepu, ki ga je sprejelo vodstvo ACEGAT in s katerim soglašajo demokristjani ter njihovi sopotniki.

Glavni odbor Zveze demokratskih žena Trsta je na svoji seji dne 4. decembra t.l. ostro obsodil povišanje cene električnemu toku, ki bo v prvi vrsti prizadelo siromašnejše sloje.

Opozoril je odgovorne oblasti, župana in občinski svet na dejstvo, da bodo družine, še posebno delavske z nizkimi plačami, brezposelni in upokojnenci hudo prizadeti zaradi te podražitve.

Glavni odbor Zveze demokratskih žena vabi žene in vse potrošnike elektrike, da zahtevajo od odgovornih oblasti naj ne uvedejo povišane cene, ki ga hoče uvesti ACEGAT.

Občinsko podjetje ACEGAT, ki ga vodijo demokristjani in njihovi zavezniki, je sklenilo, da bo povišalo na maksimum električne tarife. Tržaške in okoliške potrošnike hoče prisiliti, da bi plačali električnemu monopolu SADE nad 1 milijardo lir več na leto.

Za privatno razsvetljavo naj bi potrošniki plačevali namesto dosedanjih 42,85 lir za Kwh, 44,40 lir za Kwh. Poleg tega pa naj bi plačali še posebno takso v znesku 100 lir na mesec in to ne glede na količino potrošene električne energije.

Cene industrijskega toka pa naj bi po sklepu ACEGAT znašale namesto dosedanjih 13,96 lir za Kwh 13,55 lir za Kwh, toda odpravljena bi bila sedanja nočna tarifa, ki je znatno nižja.

Z novimi ukrepi bi bili najbolj prizadeti siromašnejši sloji. Zato je povsem razumljivo, da vlada zaradi tega veliko nezadovoljstvo.

Naša Federacija je pozvala prebivalce Trsta, naj protestirajo proti poviškom tarif in je naznanila, da bo v občinskem svetu glasovala proti sklepu, ki ga je sprejelo vodstvo ACEGAT in s katerim soglašajo demokristjani ter njihovi sopotniki.

Glavni odbor Zveze demokratskih žena Trsta je na svoji seji dne 4. decembra t.l. ostro obsodil povišanje cene električnemu toku, ki bo v prvi vrsti prizadelo siromašnejše sloje.

Opozoril je odgovorne oblasti, župana in občinski svet na dejstvo, da bodo družine, še posebno delavske z nizkimi plačami, brezposelni in upokojnenci hudo prizadeti zaradi te podražitve.

Glavni odbor Zveze demokratskih žena vabi žene in vse potrošnike elektrike, da zahtevajo od odgovornih oblasti naj ne uvedejo povišane cene, ki ga hoče uvesti ACEGAT.

DOMAČI PROBLEMI IN VESTI

Včlanjevanje v našo partijo
uspešno napreduje

Včlanjevanje v partijo za leto 1962 se nadaljuje po vseh naših sekcijah. Prvi podatki, ki jih je prejel federalni organizacijski odsek potrjujejo, da si tovariši, ki so odgovorni za včlanjevanje, prizadevajo, da bi čim prej izpolnili svojo nalogo. Dosedanji pozitivni rezultati včlanjevanja potrjujejo obenem tudi dejstvo, da naša partija odgovarja na široko sovražno kampanjo, ki se prav letos toliko šopiri, s tem, da širi in čvrsti svoje vrste in izboljšuje svoje delovanje.

Toda zgrešeno bilo, ako bi se zadovoljili samo z dosedanjimi uspehi. Napore za čimprejšnjo zaključitev kampanje za včlanjevanje je treba še bolj povečati. Zato vabimo tovariše in tovarišice, naj še povečajo svoja prizadevanja za vpis novih sil tako v partijsko kot v mladinsko organizacijo.

Naše sekcije, ki so do sedaj dosegle največje uspehe v tem pogledu, so naslednje: Elizejske poljane 100%,

Sv. Ivan 100% Rocol 100%, Devin 100%, Tržaški arzenal 100%, ILVA 100%, ženska celica v Ricmanjih 100%, celica občinski nameščencev v Trstu 100%, celica v tržaških Splošnih skladiščih 100%, sekcija na Stari mitnici 95%, sekcija Pečar 90%, Repentabor 95%, Opčine 95%, Trebče 90%, Sv. Križ 80%, Sv. Ana 80%, Sv. Vid 80% in Tovarna strojev 80%.

Zdravniški
pregledi
v zgoniški
občini

Vsako prvo sredo v mesecu je občanom na razpolago zdravnik protituberkuloznega konzorcija iz Trsta za brezplačen pregled pljuč. Vsako drugo soboto v mesecu pa je na razpolago zdravnik ustanove ONMI za pre-

gled otrok. Pregledi se vrše ob 14. uri v občinski ambulanti v Zgoniku.

Občinski zdravnik za zgoniško občino pa sprejema po naslednjem urniku: V Zgoniku vsak ponedeljek in četrtek od 9. do 10. ure, v Saležu prav tako vsak ponedeljek in četrtek od 8. do 9. ure, v Gabrovcu pa vsak petek od 9. do 10. ure.

Tov. Vidali in dr. Weissova
ranjena pri cestni nesreči

V nedeljo zvečer se je zgodila v bližini kraja Annone Veneto težka cestna nesreča, pri kateri sta bila ranjena tudi tov. poslanec Vittorio Vidali in dr. Lavra Weiss. Neka «Alfa Romeo» je trčila v «Fiat 600», ki ga je vozila naša tovarišica. Trčenje je bilo tako močno, da je «Fiat 600» zletela v obcestni jarek. Pri tem je zlasti dr. Weissova dobila težke poškodbe. Prepeljali so jo v bolnico v kraju Motta di Li-

venza, kjer se še vedno nahaja. Tov. Vidali je dobil le manjši udarec v glavo in se je isti večer vrnil v Trst. Obema ponesrečencema želimo, da bi čimprej popolnoma ozdravila in se vrnila na svoje delo.

Slovenski taborniki na Tržaškem — Rod «Modrega vala» priredi tradicionalno Miklavževanje dne 7. decembra od 21. ure dalje v dvorani na Stadionu «1. maj».

Zakon
za izvolitev
3 tržaških
senatorjev

V torek je rimski senat odbril zakon za izvolitev treh senatorjev na Tržaškem ozemlju. Med razpravo, ki je bila preglasovanjem o zakonu, je govornik tudi komunistični senator varii Pellegrini. Poudaril je, da novi zakon predstavlja nadaljnji korak naprej na poti k odpravi časovnega statusa na Tržaškem ozemlju. Nadalje je poudaril potrebo po čimprejšnji ustanovitvi avtonomne dežele Furlanija-Juliska krajina s posebnim statutom, kar bi koristilo tudi reševanju preostalih problemov, ki obstajajo na Tržaškem ozemlju.

Zakon za izvolitev senatorjev bo morala sedaj še enkrat odobriti tudi poslanska zbornica.

Pismo
iz Barkovelj

Prebivalci iz Barkovelj so naslovili na tehnični urad tržaške občine naslednjo peticijo:

«Podpisani prebivalci Furlanske ceste v predelu od št. 159 do 169 zahtevamo naj se poskrbi za pravilno ureditev ceste in stopnišča, ki se vije od glavne poti hrib.

Ureditev je nujna, ker se je število prebivalstva in njihovih poslopij v zadnjih časih pomnožilo ter je zato problem met pešcev večji. Obenem omenjamo, da so se na tem stopnišču, bodisi zaradi pomanjkanja luči, kot tudi zaradi slabega stanja, v katerem se nahaja, pripetile v zadnjih časih številne nezgode. Mnogi ljudje so padli in se močno poškodovali ter utrpeli obenem veliko materialno škodo. Ker je ta predel Barkovelj zelo privlačen, lahko pot služila tudi izletnikom.

Prosimo zato, naj se stvar nemudoma reši.»
(Sledijo podpisi)

Prejeli smo...

Janko Jež: «Italijanščina po radiu», II. del - skladnja in izrazoslovje. Knjigo je izdala Italijanska radiotelevizija. Knjiga je namenjena tistim, ki sledijo izpopolnjevalnemu tečaju italijanščine po radiu. Stane 850 lir.

Izšla je 2. številka mladinskega lista «GALEB». Vsebinska lista je zelo pestra, lepa in bogata. Toplo jo priporočamo vsem našim šolarjem.

DELO
GLASILO AVTONOMNE
TRZASKE FEDERACIJE K.P.P.
Uredništvo in uprava sta v Trstu, ul. Capitolina 3, telef. 44-047. Odgovorni urednik: Anton Mirko Kapelj. Tiskarna: Riva v Trstu, ul. Torrebiana.

ZAHVALA

Najtopleje se zahvalujemo vsem, ki so lajšali bolni naši nepozabni in nam stali od strani ob smrti materice ANTONIJE KURET

Posebno se zahvalujemo darovalcem cvetja, pevskemu zboru, godbi iz Brega ter vsem, ki so drago pokojnico spremili na njeni zadnji poti.

Ricmanje, 26.11.1961.

Zalujoče družine Kuret

Obvestila za kmete

Za izboljšanje
hlevov

Pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo je pred kratkim razpisalo drugi natečaj za izboljšanje hlevov in njih opreme.

Natečaj razpolaga z vsoto 1.500.000.— lir, ki jo je stavilo na razpolago ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo.

Natečaja se lahko udeležijo živinorejci lastniki in napemniki, ki nameravajo izvršiti izboljševalna dela v svojih hlevih.

Pri ocenjevanju se bodo upoštevali predvsem sledeči činitelji:

- preskrba z električno razsvetljavo in gonilno silo;
- preskrba z vodo;
- svetlost in zračenje hleva;
- jasli in napajalniki;
- tlakovanje, omet, barvanje;
- gnojniki in dobro vzdrževanje gnoja;
- razpolaganje s slamorezni. co, prevoznim vozičkom, pravico za mešanje krmil, mlinom, drobilnico itd.;
- senik in dobro hranjenje sena;
- box za teleta in ograje na odprtem.

Izboljševalna dela in nabava razne opreme se mora izvesti do 30. aprila 1962.

Kdor se namerava udeležiti natečaja mora predložiti prošnjo na okliskanem papirju za 100.— lir najkasneje do 31. decembra 1961, naslovljeno na Pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo — živinorejski oddelek — Trst, ulica Ghega 6/I.

Za točnejša pojasnila se kme-

tovalci lahko obrnejo na gornji naslov med uradnimi urami od 8.30 do 12.30.

Prispevek
za nabavo trt

Pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo v Trstu sporoča, da sprejema naročila za prispevek v znesku 50 odstot nakupne cene za nabavo trt sadik in sadnega drevja. Naročila se bodo sprejemala za najmanj 50 trt sadik cepljenk, 100 trt sadik divjak in 25 sadnih drevesc.

Ob naročilu mora zainteresiranece položiti na račun 10.— lir za vsako trto sadiko divjako, 25.— lir za vsako trto sadiko cepljenko in 100.— lir za vsako sadno drevesce.

4. decembra so se začela sprejemati naročila za nakup semenskega krompirja odbranih vrst, ki so primerne za naše kraje. Seme je bilo pridelano v središču za montikacijo krompirja, ki je pod nadzorstvom ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo.

Ob naročilu najmanj 50 kg mora kmetovalec plačati 30.— lir za kilogram.

Cena krompirja, ki jo plača kmetovalec, izvzemši državni prispevek, je 40.— lir za kilogram; ostalih 10.— lir pa bo plačal ko bo dvignil seme.

Cvetličarji in vrtnarji se obveščajo, da je začelo razdeljevati v propagandne namene male količine insekticidnih in protiglivičnih sredstev.

Razdeljevanje bo trajalo do konca leta in ta namen razpoložljiva vsota in nakazila za dvig protiglivičnih sredstev bo izdajalo kmetijsko nadzorništvo v ulici Ghega, št. 6/I.

Objavljamo še eno sliko o zločinskem fašističnem atentatu na sedež Tomazičeve sekcije KPI v Trstu. Policija še vedno ni izsledila atentatorjev. Ali jih res ni mogoče izslediti? To je vprašanje, ki ga postavlja antifašistična in demokratska javnost v Trstu. Kot je znano so fašistične atentatorje v drugih italijanskih mestih izsledili in izročili sodnim oblastem.

Prekop partizanskih
grobov v Trstu

V ponedeljek dopoldne so na tržaškem pokopališču položili v skupno grobnico telesne ostanke padlih borcev in antifašistov, ki so bili doslej pokopani na raznih delih pokopališča. Tako so sedaj zbrani v skupni grobnici telesni ostanki antifašistov in borcev, ki so jih nacisti ustrelili na Opčinah, obehencev v ul. Ghega in D'Azeglio ter številnih drugih borcev, ki so padli v bojih za osvoboditev Trsta in drugod. Pokopu je prisostvovalo mnogo svojcev in sorodnikov padlih. Prisostvovali so tudi predstavniki partizanskih združenj, predstavniki naše partije, NSZ, PSI,

dočim predstavnikov demokristjanske stranke in njenih zaveznic ni bilo zraven, čeprav se navadno udeležujejo vseh mogočih ceremonij. Prav tako ni bilo zraven predstavnikov tržaške občinske uprave, ako izvzamemo funkcionarja, ki je uslužben na odseku za pokopališča. To odsotnost so prisotni ostro ožigosali.

Jadranski koledar
1962

Izšel je «Jadranski koledar 1962», ki ga je izdalo Založništvo tržaškega tiska pod pokroviteljstvom Slovenske kulturno-

gospodarske zveze v Trstu. Koledarju so priložene še štiri knjige Presernove knjižnice. V tej zbirki so sledeča dela: B. Traven: «Upor obešencev», V. Kavčič: «Sreča ne prihaja sama», R. Gordon: «Kapitanovo omizje» (prevedel L. Burger) in A. Polenec: «Živalski svet» (srečanja z vodnimi živalmi). Vseh pet knjig stane skupno samo 600 lir.

Ker smo koledar prejeli v trenutku, ko je bil naš list že urejen, homo oceno o njem objavili prihodnjic.